

การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการบริหารงาน
ของสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ กระทรวงอุตสาหกรรม*
APPLICATION OF BUDDHIST PRINCIPLES TO PROMOTE MANAGEMENT
COMPETENCE OF THE INSTITUTE OF TEXTILE INDUSTRY
DEVELOPMENT MINISTRY OF INDUSTRY

อุสา วงศ์ศิริกุล

Usa Wongsirikul

บริษัท เจริญพัฒนาภัณฑ์ จำกัด

Charoen Patanaphun Company Limited

E-mail: usawongsirikul@yahoo.com

บทคัดย่อ

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ ผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศ และมีการพัฒนาคุณภาพงานของกิจการส่งเสริมให้พนักงานแสวงหาวิทยาการใหม่ ๆ และเชื่อถือได้มาช่วยในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด ส่งผลถึงความยั่งยืนสู่สากลสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนให้การสนับสนุนในการร่วมคิดร่วมวางแผนกับภาครัฐและมีบทบาทในการลงมือปฏิบัติจึงทำให้เกิดผลสมตามเจตนารมณ์เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้นโดยประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมพละ 4 ประการหรือกำลังทั้ง 4 ประการนี้เป็นสิ่งที่ทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพทั้งการเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของบุคลากรสืบไป

คำสำคัญ: การประยุกต์; หลักพุทธธรรม; สมรรถนะการบริหาร

Abstract

Textile Industry Development Institute, The Ministry of Industry is an agency whose mission is to promote, support and develop the industry, small and medium enterprises, community enterprises, entrepreneurs, and industrial business service providers to have excellent performance and capability. and improving the quality of work of the business, encouraging employees to seek new technologies and reliable to help communicate in order to comply with the established plans, resulting in sustainability to the world, that can grow sustainably by participation of the private sector to support in joint planning with the sector The state and play a role in the implementation therefore produce results according to the intention in order to increase the efficiency better by obeying the 4 principles of Itthipada 4. These four factors, or forces, are what enable them to work effectively and efficiently as well as enhancing the performance of personnel in the future.

Keywords: application; Buddhist principles; management competence

บทนำ

การบริหารว่าเป็นกระบวนการทางสังคมที่ประกอบด้วยกรกระทำต่าง ๆ ที่นำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่เป็นกระบวนการทางสังคมก็เพราะการกระทำเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เป็นกระบวนการของการวางแผนการจัดองค์กรการนำ และการควบคุม การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์กร การบริหารองค์กรนั้น นอกจากผู้บริหารที่มีบทบาทสำคัญในองค์กรแล้ว สมาชิกหรือบุคลากรในองค์กรก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้องค์กรก้าวหน้าไปได้ด้วยดี แต่ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและองค์ความรู้มีมากขึ้น ทำให้สภาพแวดล้อมองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี รวมถึงนวัตกรรมใหม่ ๆ ส่งผลให้การบริหารต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนนอกจากนี้เทคโนโลยีและองค์ความรู้ด้านการจัดการ รวมถึงนวัตกรรมสมัยใหม่ทำให้การบริหารต้องเผชิญกับการแข่งขัน จึงทำให้การบริหารต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์เพราะเป็นองค์ความรู้ที่เกิดจากการสืบค้นหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์ มีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล มีการตั้งสมมติฐานและทดสอบสมมติฐาน และเป็นศิลป์ (อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์, 2559) หลักในการบริหารมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมและในแต่ละสถานการณ์ แต่ที่สำคัญที่ได้ยึดถือกันมาโดยตลอดคือ การบริหารแบบมีส่วนร่วมมีการปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่สำคัญ ๆ (อนุศักดิ์ ฉันทไพศาล,

2563) เพื่อรับมือกับ การแข่งขันเสรี ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่กำลังจะเกิดขึ้นในยุคนั้น ภาคเอกชนโดยสมาคมสิ่งทอต่าง ๆ จัดตั้งหน่วยงานที่มีความคล่องตัวขึ้นมา เพื่อสนับสนุนหน่วยงานราชการที่มีกฎระเบียบใน เรื่องงบประมาณและการดำเนินการ อีกทั้ง ยังมีข้อจำกัดในเรื่อง บุคลากรที่มีการหมุนเวียนโยกย้ายอยู่เสมอซึ่งจะทำให้ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาอุตสาหกรรม (สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, 2565) โดยการเสริมสร้างสังคมแห่งสัมมาปัญญาในองค์กรในการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยการนำหลักธรรมพละ 4 (อง.จตุกก. (ไทย) 23/5/439) ซึ่งเป็นธรรมอันเป็นกำลัง ธรรมอันเป็นพลังทำให้ดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจ ไม่หวั่นต่อภัยทุกอย่าง ได้แก่ 1. ปัญญาพละ (กำลังปัญญา) 2. วิริยะพละ (กำลังความเพียร) 3. อดวิชชพละ (กำลังสุจริต) 4. สังคหพละ (กำลังการสงเคราะห์) ซึ่งสอดคล้องกับโลกยุคข้อมูลข่าวสารที่ต่อมาจากโลกทุนนิยมนี้มาก เพราะเป็นหลักที่มีเป้าหมายปรองดองนำพาไปสู่สันติสุขอย่างมั่นคงสืบไป

ดังนั้น ผู้เขียนจึงได้นำเอาธรรมทางพระพุทธศาสนามาบูรณาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการบริหารงานของสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ กระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์โดยนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะการบริหารงาน ตลอดจนองค์กรต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในการแก้ไขปัญหาพัฒนาองค์กรให้เกิดความยั่งยืนต่อไปในอนาคต

ความหมายและความสำคัญของสมรรถนะ

สมรรถนะ คือ ระดับของความสามารถในการปรับใช้กระบวนทัศน์ (Paradigm) ทัศนคติ พฤติกรรม ความรู้ และทักษะเพื่อการปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลในองค์กร หรือความสามารถหรือสมรรถนะของผู้ดำรงตำแหน่งงานที่งานนั้น ๆ ต้องการคำว่า Competency นี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะพฤติกรรมแต่รวมถึงไปถึงความเชื่อทัศนคติ อุปนิสัยส่วนลึกของตนด้วยผู้ที่ริเริ่มการใช้คำว่า คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ โดยบุคลากรเหล่านี้แสดงคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลายกว่า และได้ผลงานดีกว่าผู้อื่น (Boyatzis, 1982) สมรรถนะมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรและองค์กร คือสมรรถนะมีประโยชน์ต่อตัวผู้ปฏิบัติงาน ต่อตัวองค์กรหรือหน่วยงาน และต่อการบริหารงานบุคคลโดยรวม คือ ช่วยให้การคัดสรรบุคคลที่มีลักษณะดีทั้งความรู้ ทักษะและความสามารถ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับงาน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตามความต้องการขององค์กรอย่างแท้จริงช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงระดับความสามารถของตัวเองว่าอยู่ในระดับใด และจะต้องพัฒนาในเรื่องใด ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้นใช้ประโยชน์ในการพัฒนาฝึกอบรมแก่พนักงานในองค์กรช่วยสนับสนุนให้ตัวผู้วัดหลักของผลงานซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร ทั้งในแง่ของการเอื้อต่อการกำหนด

คุณสมบัติของบุคลากร การเป็นเครื่องมือในการจำแนก คัดสรร ประเมิน และกำหนด ศักยภาพของบุคลากรในองค์กร เป็นแนวทางในการสร้างกำหนดการพัฒนาการทำงานให้ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ตามระดับความสามารถของบุคลากร ซึ่งสามารถส่งผลให้องค์กรนั้นสามารถปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมของบุคลากรที่เหมาะสมกับงาน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตามความต้องการขององค์กรได้อย่างแท้จริง (Dales & Hes, 1995) มีการแบ่งสมรรถนะออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยของคนในองค์กรโดยรวมที่จะช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ได้

2. สมรรถนะตามสายงาน หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะทัศนคติความเชื่อและอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้คนนั้น ๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานตำแหน่งนั้น ๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน

3. สมรรถนะส่วนบุคคล หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยที่ทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นกว่าคนทั่วไป เช่น สามารถอาศัยอยู่กับแมงป่อง หรืออสรพิษได้ เป็นต้นซึ่งเรามักจะเรียกสมรรถนะส่วนบุคคลว่าความสามารถพิเศษส่วนบุคคล

ดังนั้น สมรรถนะหรือ มีความสำคัญต่อการบริหารภายในองค์กร คือสมรรถนะมีประโยชน์ต่อตัวทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ต่อตัวองค์กรหรือหน่วยงาน และต่อการบริหารงานบุคคลโดยรวม คือ ช่วยให้การคัดสรรบุคคลที่มีลักษณะดีทั้งความรู้ ทักษะและความสามารถ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับงาน เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตามความต้องการขององค์กรอย่างแท้จริง

การบริหารงานในองค์กร

การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของเป็นอุปกรณ์การจัดการนั้นเป็นภารกิจที่มีความสำคัญต่อองค์กรมาก เพราะเป้าหมายของการจัดองค์กรและการจัดการก็คือเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลองค์กรหรือประเทศหรือการจัดการเพื่อผลกำไรของคนในองค์กร (บุญทัน ดอกไธสง, 2537) องค์กรถือเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งไว้ร่วมกัน ผู้บริหารต้องคำนึงถึงองค์ประกอบรอบด้านและพิจารณาถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจทำงาน แม้เรื่องเพียงเล็กน้อย การเพิกเฉยหรือไม่ใส่ใจ อาจนำไปสู่การเสียชื่อเสียง หรือ อาจถึงขั้นทำลายแผนงานที่ได้เตรียมไว้อย่างดีได้ (พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมมจิตโต), 2549) โดยภายใต้การบริหารงานดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผน คือ การจัดประชุมพนักงานเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการมาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการบริหารงาน เปิดโอกาสให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานโครงการพัฒนาคุณภาพงานปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาคุณภาพงานของกิจการ จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานตามแผนงานของกิจการและ กำหนดบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานในการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน

2. ด้านการจัดองค์การ คือ การส่งเสริมให้พนักงานแสวงหาวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานและนำผลมาปรับปรุงการปฏิบัติงาน มีการตรวจสอบการนำแผนงานไปใช้และ การติดตามตรวจสอบการใช้วัสดุอุปกรณ์ เพื่อดำเนินการปรับปรุงพัฒนาให้เหมาะสมกับพนักงาน

3. ด้านการนำ คือ การวางแผนและประสานงานที่ดีก่อนตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตาม มีการสร้างเจตคติที่ดีในอาชีพและการทำงานและ มีการใช้ข้อมูลที่ถูกต้อง แม่นยำ ทันสมัยและเชื่อถือได้มาช่วยในการติดต่อสื่อสาร

4. ด้านการควบคุม คือ การประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการระหว่างดำเนินการร่วมกับพนักงาน จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานหลังจากสิ้นสุดการดำเนินการตามแผนงานโครงการ โดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมาย นำผลการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกประเภทมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานและ การประเมินผลการจัดกิจกรรมการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ในแผนงานเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด

ดังนั้น การบริหารงานในองค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและให้ได้ประสิทธิภาพยิ่งก็ต้องมีองค์ประกอบเพื่อให้การบริหารงานนั้นง่ายขึ้นและเพิ่มความสามารถโดยการจัดประชุมพนักงานเพื่อศึกษาสภาพปัญหา รู้จักวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานและนำผลมาปรับปรุงการปฏิบัติงานทันสมัยและเชื่อถือได้มาช่วยในการติดต่อสื่อสารโดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการบริหารงานของสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอกระทรวงอุตสาหกรรม

หลักธรรมธรรมช่วยทำให้มนุษย์รู้จักการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องนั่นคือการดำเนินชีวิตที่นำมา ความสงบสุขมาสู่ตนและสังคมโดยรวม สถานที่ใดก็ตามที่ประกอบด้วยบุคคลที่ยึดหลักธรรม เป็นหลักในการดำเนินชีวิต สถานที่นั้นจะสงบร่มเย็นมีแต่ความสุข และทำให้สังคมเกิดความสงบสุขที่อยู่ในสถานะนั้น จึงจำเป็นต้องนำเอาหลักพุทธธรรมหรือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าในการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ด้านวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ร่วมกันใน

สังคม ตลอดจนทัศนคติของแต่ละบุคคล พระพุทธเจ้าพระองค์ได้ทรงวางแผนหรือวางหลักการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เอาไว้ โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาจิตเป็นสำคัญเพราะเมื่อพัฒนาจิตแล้วก็ได้ชื่อว่าบุคคลนั้นได้รับการพัฒนาทุกอย่าง เป็นคนมีจิตใจสูง เมื่อมนุษย์ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องแล้วจะนำความสุขมาให้แก่ตนเอง ผู้อื่นและสังคม โดยการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสังคมแห่งสัมมาปัญญาในองค์กรเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนา ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร ในการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริม สมรรถนะการบริหารงานของสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอกระทรวงอุตสาหกรรมโดยการ ส่งเสริมด้วยหลักพุทธธรรมเพื่อให้สมรรถนะขององค์กรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยการ ประยุกต์หลักธรรมพละ 4 ได้เฉพาะด้านดังนี้

1. ด้านปัญญาพละ (พลังปัญญา) คือ การวิเคราะห์สถานการณ์สภาพแวดล้อมที่ เกี่ยวข้องกับบริหารงานได้ สามารถนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงานได้ มีวิธีคิดวิเคราะห์และคาดคะเนแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นกับบริหารงาน สามารถใช้ศาสตร์และศิลป์ใน การบริหารงานได้ดีและค้นคว้าหาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ

2. ด้านวิริยะพละ (พลังความเพียร) คือ ความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ในการ บริหารงาน ส่งเสริมบุคลากรให้ปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ความมุ่งมั่นตั้งใจ บริหารงานอย่างขยันขันแข็ง ความรับผิดชอบสูง รู้รอบ มีสติสัมปชัญญะในการบริหารงานและมี สมาธิ มีจิตแน่วแน่ ตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ผล

3. ด้านอนวัชชพละ (พลังความซื่อตรง) คือ บริหารงานโดยสุจริตเที่ยงธรรมไม่เห็นแก่ ประโยชน์ส่วนตัว มีความรับผิดชอบโปร่งใส ตรวจสอบได้ นำหลักจริยธรรมมาเป็นแนวทางใน บริหารงานและดำรงชีวิตประจำวัน ยึดมั่นขนบธรรมเนียมประเพณีและค่านิยมที่ดีของสังคม เคารพกฎและข้อบังคับขององค์กรอย่างเคร่งครัด

4. ด้านสังคหพละ (พลังเกื้อกูล) คือ ความเอาใจใส่ต่อสวัสดิภาพและความเป็นอยู่ของ บุคลากรอย่างทั่วถึง ช่วยแก้ปัญหาให้บุคลากรด้วยความปรารถนาดีและเต็มใจ ช่วยเหลือเพื่อน ร่วมงานโดยไม่หวังผลตอบแทน มีการถ่ายทอดความรู้เพื่อเป็นสาธารณประโยชน์และมีมนุษย์ สัมพันธ์ที่ดีมีความโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ดังนั้น กำลังแห่งคุณธรรม 4 ประการนี้เป็นข้อปฏิบัติที่ทำให้การบริหารจัดการภายใน องค์กรหรือหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้นก็คือ ผู้บริหารจะสามารถวางแผนในการจัดองค์กร ประกอบด้วยความฉลาดขยันสุจริตและมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีสามารถครอบคลุมและบริหารถึง หลักการครองตนครองคนและครองงานซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลในการ ปฏิบัติงาน และเป็นแบบอย่างที่ดี

สรุป

สมาชิกหรือบุคลากรในองค์กรก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้องค์กรก้าวหน้าไปได้ด้วยดี แต่ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและองค์ความรู้มีมากขึ้น ทำให้สภาพแวดล้อมองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี รวมถึงนวัตกรรมใหม่ ๆ ส่งผลให้การบริหารต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนนอกจากนี้เทคโนโลยีและองค์ความรู้ด้านการจัดการ รวมถึงนวัตกรรมสมัยใหม่ทำให้การบริหารต้องเผชิญกับการแข่งขัน จึงทำให้การบริหารต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์เพราะเป็นองค์ความรู้ที่เกิดจากการสืบค้นหาความรู้ใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่สำคัญ ๆ การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของเป็นอุปกรณ์การจัดการนั้นเป็นภารกิจที่มีความสำคัญต่อองค์กรมาก เพราะเป้าหมายของการจัดองค์กรและการจัดการก็คือเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพจะเน้นการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายและแผนที่วางไว้ ผู้บริหารยังต้องพิจารณาความชอบธรรมตามพุทธธรรมโดยมีเรื่องของกฎเกณฑ์ คุณธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ และการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่ามีความสามารถพื้นฐานในหน้าที่ที่เหมือนกันครบถ้วนและเท่าเทียมกันและควรพัฒนาตนเองให้มีความสามารถ ยกศักยภาพระดับความสามารถทางอารมณ์และความสามารถทางสติปัญญาโดยการน้อมนำเอาหลักพุทธธรรมหรือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าในการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน พระพุทธเจ้าพระองค์ได้ทรงวางแผนหรือวางหลักการพัฒนาศาสนิกชนเอาไว้ โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาจิตเป็นสำคัญเพราะเมื่อพัฒนาจิตแล้วก็ได้ชื่อว่าบุคคลนั้นได้รับการพัฒนาทุกอย่างเป็นคนมีจิตใจสูง เมื่อมนุษย์ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องแล้วจะนำความสุขมาให้แก่ตนเองโดยมุ่งไปที่หมวดหลักพุทธธรรมพละ 4 ซึ่งเป็นธรรมอันเป็นกำลัง ธรรมอันเป็นพลังทำให้ดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจ ไม่หวั่นต่อภัยทุกอย่าง ได้แก่ 1. ปัญญาพละ (กำลังปัญญา) 2. วิริยะพละ (กำลังความเพียร) 3. อดวิชชพละ (กำลังสุจริต) 4. สังคหพละ (กำลังการสงเคราะห์) สิ่งเหล่านี้สามารถครอบคลุมและบริหารถึงหลักการครองตนครองคนและครองงานซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของ

เอกสารอ้างอิง

- บุญทัน ดอกไธสง. (2537). *การจัดองค์กร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
 พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2549). *พุทธวิธีการบริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
 มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. (2565). *ความเป็นมาของสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ.*

สืบค้น 2 มกราคม 2565, จาก <https://www.thaitextile.org/>

อนุศักดิ์ ฉืนไพศาล. (2563). *องค์การและการจัดการสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่นบริษัท จำกัด.

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์. (2559). *โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะด้านบริหารจัดการสำหรับผู้นำ.*

กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์ บริษัทจำกัด.

Boyatzis, R.E., (1982). *The Competent Manager*. New York: McGraw-Hill.

Dales, M and Hes, K., (1995). *Creating Training miracles*. Sydney: Prentice Hall.